

Ιδιοπαθής υπερλιπιδαιμία του σκύλου: αναφορά σε 3 κλινικά περιστατικά

Πιτροπάκη Μ. DVM, MSc, Υποψήφια Διδάκτορας, Παθολογική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα | **Ξενούλης Π.** Αναπληρωτής Καθηγητής, Παθολογική Κλινική, Τμήμα Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Καρδίτσα και Adjunct Professor, Texas A&M University, Texas, USA

Oral Communications: Pathology

Cases report of idiopathic canine hyperlipidemia

Pitropaki M. DVM, MSc, PhD student, Clinic of Medicine, Faculty of Veterinary Medicine, University of Thessaly, Karditsa, Greece | **Xenoulis P.** Associate Professor, Clinic of Medicine, Faculty of Veterinary Science, University of Thessaly, Karditsa and Adjunct Professor, Texas A&M University, Texas, USA

Εισαγωγή

Η ιδιοπαθής υπερλιπιδαιμία είναι συχνή σε σκύλους φυλών Miniature Schnauzer, Beagle, κ.α. Σκοπός της μελέτης ήταν η περιγραφή της κλινικής εικόνας, των εργαστηριακών ευρημάτων και της ανταπόκρισης στη θεραπεία τριών σκύλων με ιδιοπαθή υπερλιπιδαιμία, οι οποίοι δε ανήκουν σε φυλές με προδιάθεση για τη νόσο.

Κλινικά περιστατικά

Συμπεριλήφθηκαν ένας σκύλος φυλής Westie, ένας σκύλος φυλής Jack Russel και ένας σκύλος ακαθόριστης φυλής. Οι 2 σκύλοι προσκομίστηκαν λόγω χρόνιας διάρροιας και ένας λόγω αυξημένων ηπατικών ενζύμων σε προληπτικές εξετάσεις.

Αποτέλεσμα

Στο 1^ο περιστατικό η συγκέντρωση των τριγλυκεριδίων και της χολοστερόλης στον ορό ήταν 567 mg/dL (φυσιολογικές τιμές 20-112 mg/dL) και 367 mg/dL (φυσιολογικές τιμές 135-270 mg/dL), στο 2^ο περιστατικό 1091 mg/dL και 412 mg/dL και στο 3^ο περιστατικό 2700 mg/dL και 349 mg/dL, αντίστοιχα. Και στα 3 περιστατικά ήταν αυξημένα τα ηπατικά ένζυμα κατά την αρχική προσκόμιση, τα οποία μειώθηκαν παράλληλα με τις τιμές των τριγλυκεριδίων και της χολοστερόλης. Σε δυο περιστατικά βρέθηκε ίζημα στη χολή στον υπέρηχο και σε δύο ηπατομεγαλία και ενδείξεις λιπώδους εκφύλισης του ήπατος. Η διάγνωση ιδιοπαθούς υπερλιπι-

Introduction

Idiopathic hyperlipidemia is common in certain breeds (e.g. Miniature Schnauzer). The aim of the study was to describe the clinical picture, laboratory findings and response to treatment in three dogs of breeds without a predisposition to the disease.

Clinical cases

A Westie, a Jack Russel and a dog of unspecified breed were included. Two dogs presented due to chronic diarrhea and one due to increased liver enzyme activities.

Results

In the first case serum triglyceride and cholesterol concentrations were 567 mg/dL (normal range 20-112 mg/dL) and 367 mg/dL (normal range 135-270 mg/dL), in the second 1091 mg /dL and 412 mg/dL and in the third 2700 mg/dL and 349 mg/dL, respectively. After the diagnosis of idiopathic hyperlipidemia, treatment was initially based on feeding a low-fat diet. One month after, the concentrations of triglycerides and cholesterol in 2 cases were within normal values while in the 3rd case fenofibrate was administered. All 3 cases had elevated liver enzymes at initial presentation, which decreased along with triglyceride and cholesterol values.

δαιμίας τέθηκε μετά από αποκλεισμό νοσημάτων που οδηγούν δευτερογενώς σε υπερλιπιδαιμία. Η θεραπεία αρχικά βασίστηκε στη χορήγηση τροφής με χαμηλή περιεκτικότητα σε λίπος. Ένα μήνα μετά τη χορήγηση της τροφής, οι συγκεντρώσεις των τριγλυκεριδίων και της χολοστερόλης στα 2 περιστατικά ήταν εντός των φυσιολογικών τιμών ενώ στο 3^ο χορηγήθηκε φαινοφιβράτη.

Συμπέρασμα

Η μέτρηση τριγλυκεριδίων και χολοστερόλης θα πρέπει να αποτελεί κομμάτι του βασικού βιοχημικού ελέγχου σε σκύλους κάθε φυλής, καθώς η υπερλιπιδαιμία είναι μια κλινική κατάσταση που απαιτεί συστηματική διαγνωστική προσέγγιση και κατάλληλη θεραπεία.

Conclusion

Serum triglycerides and cholesterol should be included in the basic biochemical profile in dogs of all breeds, as hyperlipidemia is an important clinical condition that requires a systematic diagnostic approach and appropriate treatment.